

HOOFDSTUK 1

SYDNEY 1993 – DE BREUK

Van uw verslaggeefster Joyce Bracca

Watership in hogere sferen.

Een dag nadat Watership, de ondertussen wereldberoemde band uit Sydney, via de pers liet weten dat er een nieuwe cd zou uitkomen, speelt de zesmansformatie in Melbourne twee avonden achter elkaar voor een uitzinnig publiek. Watership benut de shows vooral om het publiek met een tweetal nieuwe nummers warm te krijgen voor de nieuwe klapper, die over een aantal maanden in de schappen zal liggen. Een album dat vast en zeker ook geen toevalstreffer zal zijn.

Het podium speelt zowel gisteravond als vanavond een prominente rol. Vanwege zijn ligging in het midden van de zaal is de band continu omgeven door hun meer dan duizendkoppig publiek. Leadzanger Joey Donewell lijkt al voor de pauze in extase, of is het in xtc? Zijn tentoongestelde enthousiasme is van ongekende hoogte en er lijkt een ander persoon op het podium te staan dan gisteravond. Zijn optreden is net als gisteravond op zijn minst merkwaardig te noemen, zo ervaren ook de fans die het dichtst bij het podium staan. Donewell trok

gisteravond vooral de aandacht door met een whiskyflles in zijn hand een van de nieuwe songs ten gehore te brengen. Niet altijd even zuiver en duidelijk niet naar de zin van de overige bandleden, die te vaak een waarschuwende blik richting hun zanger stuurden. Donewell leek zich er niets van aan te trekken en zwalkte vrolijk verder over het podium.

Ook vanavond staat Joey Donewell tijdens de eerste helft schijnbaar dronken op het podium, maar dit keer is het de vraag of het de drank is die hem doet zwalken en overmoedig zijn songs ten gehore laat brengen.

Overschreed hij gisteravond de tolerantiegrens van veel fans, die meermaals scandeerden na een zoveelste valse uithaal, tijdens deze tweede dag van het concert staat het publiek gefascineerd te kijken naar Donewell, die een enthousiasme als nooit tevoren tentoonstelt. Met de energie van een op hol geslagen veulen rent hij het podium over, maakt rare sprongen, maar weet nu, in tegenstelling tot gisteravond, alleen maar zuivere noten te produceren en duidelijk meer contact te maken met het publiek door handen te schudden en oogcontact te maken. Op het moment dat hij gaat crowdsurfen, wordt het publiek hyper. Het gejuich is oorverdovend, maar de bliken van zijn medespelers spreken boekdelen.

Ondanks de metamorfose die vandaag heeft plaatsgevonden en nu een volop rondstuitende Donewell laat zien die probeert te redden wat er nog te

redden valt, is het al snel duidelijk dat het kwaad toch is geschied. De zaal is tijdens deze tweede dag van het concert dan ook beduidend leger dan voorheen. Opmerkelijk is wel hoe goed de sfeer en de algehele sound ineens zijn. Het maakt nu blijkbaar niet uit dat Donewell constant over het podium rondrent en van microfoon wisselt. Hij lijkt wel een ander persoon te zijn geworden na gisteravond en hij zingt nu bijna letterlijk de sterren van de hemel. Toeval? Of verkeert Donewell in hogere sferen? Al met al redt hij het concert met zijn weergaloze lach, zijn nu toch wel kraakheldere stem en zijn tomeloze energie. Melbourne gaat alsnog slapen met een glimlach. Watership wordt de komende tijd waarschijnlijk wakker met een kater. Het grote idool Joey Donewell heeft in ieder geval een drankprobleem en daarnaast lijkt hij aan de verboden vruchten te hebben gesnoven. Het stempel is gedrukt en de inkt lijkt onuitwisbaar. Waar zal dit 'ship' stranden?

Met een daverende klap gooide Carol Donewell-Vanhoven de deur dicht en niet veel later klonk het geluid van een startende motor. In het grote huis in een buitenwijk van Sydney was het nu stil, op een zacht gekreun uit de slaapkamer na. Joey Donewell stak zijn arm omhoog in een poging zijn vrouw tegen te houden. 'Carol?' riep hij met onvaste stem. 'Carol ...